

Sygn.akt III AUa 346/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Marek Szymanowski (spr.)

Sędziowie: SA Teresa Suchcicka

SA Dorota Elżbieta Zarzecka

Protokolant: Magda Małgorzata Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 września 2019 r. w B.

sprawy z odwołania R. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek apelacji wnioskodawcy R. F.

od wyroku Sądu Okręgowego w Łomży III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 11 kwietnia 2019 r. sygn. akt III U 92/19

I. oddala apelację;

II. zasądza od R. F. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.

SSA Teresa Suchcicka SSA Marek Szymanowski SSA Dorota Elżbieta Zarzecka

Sygn. akt III AUa 346/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 08.01.2019 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017 poz. 664) odmówił R. F. prawa do emerytury pomostowej. Wskazał, że po 31.12.2008 r. nie wykonywał on pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust.1 i 3 tej ustawy a ponadto nie udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Do takich zaliczono jedynie okresy: od 18.08.1978 r. do 26.10.1982 r. ; od 08.11.1984 r. do 25.05.1988 r. ; od 28.05.1990 r. do 11.06.1992 r. i od 01.07.1992 r. do 30.03.1995 r. tj. łącznie 12 lat 6 miesięcy i 13 dni. Organ zakwestionował natomiast okresy od 03.04.1995 r. do 30.06.2000 r. z uwagi na wady świadectwa pracy oraz okresy od 01.01.2009 r. do 31.05.2018 r. , ponieważ wnioskodawca nie został zgłoszony przez pracodawcę jako pracownik wykonujący pracę w warunkach szczególnych.

Organ rentowy stwierdził także, że R. F. nie spełnia też warunków z art. 4 w zw. z art. 49 tej ustawy, gdyż nie udowodnił pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy przed 01.01.2009

r. Do pracy w szczególnych warunkach w myśl art. 49 ustawy pomostowej nie uwzględnił okresów : od 18.08.1978 r. do 26.10.1982 r. ; od 08.11.1984 r. do 25.05.1988 r. ; od 28.05.1990 r. do 11.06.1992 r. ; od 01.07.1992 r. do 30.03.1995 r. i od 03.04.1995 r. do 30.06.2000 r. , ponieważ pracodawcy nie wskazali, że w okresach tych ubezpieczony wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy z dnia 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych. Organ rentowy przyjął za udowodnione okresy składkowe i nieskładkowe w łącznym wymiarze 39 lat, 6 miesięcy i 5 dni, w tym staż pracy w szczególnych warunkach obliczył na 12 lat 6 miesięcy i 13 dni (akta ZUS).

W odwołaniu od tej decyzji R. F., domagał się jej zmiany przez przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej. Wskazał, że spełnia warunki art. 49 ustawy, gdyż należy zaliczyć ma do pracy w warunkach szczególnych zatrudnienie od 03.04.1995 r. do 30.06.2000 r., gdyż w okresie tym pracował na takim samym stanowisku co od 01.07.1992 r. do 30.03.1995 r, który to okres został zaliczony.

Wyrokiem z dnia 11 kwietnia 2019r. Sąd Okręgowy w Łomży oddalił odwołanie. Sąd ten ustalił, iż R. F. ur. (...) od 18.08.1978 r. do 11.06.1992 r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w P.P. Żegluga W. w W. początkowo jako asystent a potem jako kierownik maszyn. Od 27.10.1982 r. do 18.10.1984 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową. Korzystał z urlopu bezpłatnego od 26.05.1988 r. do 26.05.1990 r. Zakład pracy wystawił mu świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wskazując, że przez cały okres zatrudnienia 18.08.1978 r. do 11.06.1992 r stałe i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w warunkach szczególnych określonych w Wykazie A poz. 5 pkt 10 i 19 stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra i Kierownika (...) Ochrony (...) z 02.08.1985 r. w sprawie wykazów prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze - k. 6 akt kapitałowych ZUS i k. 8 akt emerytalnych (w tym drugim świadectwie wskazano, że stanowisko to wymienione jest w wykazie A, dziale VIII poz. 5 pkt 10 stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 64 Ministra Komunikacji z 29.06.1983 r. w sprawie prac w warunkach szczególnych w zakładach pracy resortu komunikacji, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego oraz do wzrostu emerytury lub renty inwalidzkiej).

W okresie od 26.05.1988 r. do 26.01.1989 r. odwołujący się pracował w Szwajcarii, a od 25.06.1989 r. do 16.02.1990 r. w Grecji jako motorzysta delegowany przez (...) sp. z o.o. w W..

Od 01.07.1992 r. do 31.03.1995 r. R. F. był zatrudniony w sp. z o.o. (...) w W. jako mechanik. Zakład pracy w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 16.11.2000 r. stwierdził, że przez cały okres zatrudnienia pracował na statkach żeglugi śródlądowej (koszarce) jako kierownik maszyn- mechanik, które to stanowisko wymienione jest w wykazie A, dziale VIII poz. 5 pkt 10 stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 64 Ministra Komunikacji z 29.06.1983 r. w sprawie prac w warunkach szczególnych w zakładach pracy resortu komunikacji, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego oraz do wzrostu emerytury lub renty inwalidzkiej (k. 8 akt ZUS).

Następnie od 03.04.1995 r. do 30.06.2000 r. R. F. zatrudniony był w spółce z o.o. (...) w W. jako mechanik żeglugi śródlądowej. Pracodawca w świadectwie pracy z 30.06.2000 r. wskazał, że wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A, dziale VIII poz. 5 pkt 10 stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 64 z 29.06.1983 r. (k. 9 akt ZUS).

W okresie od 01.07.2000 r. do 31.05.2018 r. R. F. pracował w (...) sp. z o.o. w W. jako mechanik żeglugi śródlądowej – k. 20 akt emerytalnych. Z informacji pracodawcy wynika, że jego praca polegała na obsłudze urządzeń i mechanizmów siłowni w stanie pełnej gotowości technicznej. Pełnił funkcje służby pokładowej jako bosman i marynarz- k. 9 akt emerytalnych.

Sąd Okręgowy przypomniał, że emerytury pomostowe zostały wprowadzone do systemu ubezpieczeń społecznych przez ustawę z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2009 r. i dotyczą ubezpieczonych zatrudnionych w szczególnych warunkach i szczególnym charakterze (urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r.). Zastąpiły one emerytury w niższym wieku przyznawane na podstawie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze. Prawo do tego świadczenia było nabywane z reguły w niższym niż wiek emerytalny

wieku pod warunkiem wykazania piętnastoletniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze przed 01.01.1999 r. Cechą charakterystyczną emerytur pomostowych jest ich przejściowy charakter, zgodnie bowiem z art. 16 ustawy pomostowej prawo do tego świadczenia ustaje z dniem poprzedzającym dzień nabycia prawa do emerytury w wieku powszechnym. Są to zatem dwa odrębne świadczenia, pomimo tego, że przesłanki ich przyznania mogą być w jakimś stopniu tożsame.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017 poz. 664 dalej „ustawa pomostowa”) prawo do takiej emerytury, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia **łącznie** następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;**
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku (art. 3 ust. 1 ustawy pomostowej). Wykaz tych prac określa załącznik nr 1 do ustawy. Zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy pomostowej prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy. W myśl art. 3 ust. 4 ustawy za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1. Natomiast, zgodnie z ust. 5 art. 3 ustawy za pracowników wykonujących prace o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 3.

Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 7 art. 3), który rozpatrywać należy w związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Rodzaje prac w szczególnych warunkach zawierają wykazy A i B stanowiące załącznik do ww. rozporządzenia.

W okolicznościach sprawy nie budzi najmniejszych wątpliwości, że odwołujący się w okresie zatrudnienia był pracownikiem żeglugi śródlądowej i pracował na statkach takiej żeglugi. Praca taka niewątpliwie kwalifikowana była jako praca w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, które rozpatrywać należy w związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). W wykazie A dziale VIII poz. 5 tego rozporządzenia praca w transporcie na statkach żeglugi śródlądowej jest wymieniona jako praca w warunkach szczególnych. Zdaniem Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, że praktycznie cały okres zatrudnienia odwołującego się jest tego rodzaju pracą **w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS**, które rozpatrywać należy w związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Okres takiej pracy to okresy : od 18.08.1978 r. do 26.10.1982 r. ; od 08.11.1984 r. do 25.05.1988 r. ; od 28.05.1990 r. do 11.06.1992 r. ; od 01.07.1992 r. do 30.03.1995 r. ; od 03.04.1995 r. do 30.06.2000 r. ; od 01.07.2000 r. do 31.05.2018 r.

Do okresu tego należałoby również zaliczyć zdaniem Sądu instancji okres służby wojskowej. Nie ulega zatem wątpliwości, że odwołujący się przepracował ponad 15 lat w warunkach szczególnych **w** rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, które rozpatrywać należy w związku z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Jednakże praca na statkach **żeglugi śródlądowej nie jest kwalifikowana jako praca w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych**. W załączniku 1 pod poz. 23 ustawodawca za pracę w warunkach szczególnych uznał pracę na statkach żeglugi morskiej, natomiast nie zakwalifikował jako taką pracy mechanika w żegludze śródlądowej.

A zatem odwołujący się nie spełnia warunku z art. 4 pkt 6 ustawy pomostowej, gdyż **po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał pracy w szczególnych** warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3. Nie przysługuje mu zatem emerytura pomostowa na podstawie tego przepisu.

Dopiero stwierdzenie, że wnioskodawca **po** dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej (czyli określone jako takie w załączniku do tej ustawy) oznaczałoby spełnienie przez niego jednej z przesłanek nabycia prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy pomostowej.

Po ustaleniu, że po dniu 31 grudnia 2008 r. wnioskodawca nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, warunkiem przyznania mu emerytury pomostowej jest posiadanie 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu **art. 3 ust. 1 i 3** (art. 49 ustawy pomostowej) – czyli takich, które są wyliczone w załącznikach do tej ustawy.

Zgodnie bowiem z art. 49 ustawy prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) **w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.**

Regulacja wynikająca z art. 49 ustawy pomostowej jest regulacją szczególną w stosunku do wynikającej z art. 4 ustawy. Odstępstwo od obowiązku wykonywania pracy w szczególnych warunkach po dniu 31 grudnia 2008 r. zawężone jest jednak wyłącznie do tych ubezpieczonych, którzy na dzień 1 stycznia 2009 r. legitymują się okresem 15 lat pracy w warunkach szczególnych **w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych**. Nie wystarczy zatem wykazanie się na ten dzień wymagany okres pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o

emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, albowiem konieczne jest także, aby praca ta była pracą w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych (art. 49 pkt 3).

Reasumując – gdy osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze po 31.12.2008 r. i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy w szczególnych warunkach (o szczególnym charakterze) według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do "nowego" świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej). Brak jest zatem podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, dziś nie może być tak kwalifikowany.

W konsekwencji powyższych rozważań wnioskodawca w ocenie Sądu Okręgowego nie spełnia przesłanek nabycia prawa do emerytury pomostowej ani z art. 4 ani z art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, co skutkowało oddaleniem odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oddalił odwołanie.

W apelacji od tego wyroku wywiezionej fachowy pełnomocnik wnioskodawcy zaskarżył w całości powyższy wyrok zarzucając mu naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy poprzez niewłaściwą wykładnię pojęcia prac w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 49 ust. 3 ustawy w następstwie uznania, że przy spełnieniu pozostałych przesłanek warunkiem przyznania świadczenia w postaci emerytury pomostowej jest ustalenie wykonywania w określonym czasie pracy wyłącznie wskazanej w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy pomostowej, w sytuacji gdy definicja prac w szczególnych warunkach wskazuje, że wyliczenie ***to nie ma charakteru zamkniętego***.

Wskazując na powyższe apelacja wносиła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie odwołania w całości oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego się kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje

Apelacja podlegała oddaleniu

Apelacja formułuje jedynie zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisów prawa materialnego, nie podnosząc zarzutów naruszenia prawa procesowego co zasadniczo skutkuje tym, iż Sąd Apelacyjny bierze za podstawę swego rozstrzygnięcia stan faktyczny ustalony przez Sąd Okręgowy. Jak bowiem wiadomo w świetle utrwalonego orzecnictwa sąd odwoławczy rozpoznający apelację związany jest zarzutami prawa procesowego, za wyjątkiem nieważności postępowania, którą w granicach zaskarżenia uwzględnić winien z urzędu. Z urzędu uwzględnia również stwierdzone przez siebie naruszenie prawa materialnego (por. uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów - zasada prawna z dnia 31 stycznia 2008 r. III CZP 49/07 OSNC 2008/6/55, Prok.i Pr.-wkł. (...), Biul.SN 2008/1/13, Wspólnota (...)). Dodać trzeba, że w orzecnictwie Sądu Najwyższego w istocie za naruszenie prawa procesowego uważa się też zastosowanie przepisów prawa materialnego do niedostatecznie ustalonego stanu faktycznego (por.m.in. wyroki Sądu Najwyższego: dnia 11 marca 2003 r., V CKN 1825/00, niepubl.; z dnia 5 września 2012 r., IV CSK 76/12, niepubl.; z dnia 27 czerwca 2013 r., III CSK 270/12 niepubl. oraz z dnia 6 grudnia 2013 r., I CSK 112/13, niepubl.). Taki przypadek w sprawie jednak nie zachodzi, bowiem poczynione przez Sąd Okręgowy ustalenia faktyczne są wystarczające do zastosowania prawa materialnego.

Wspomniany wyżej brak podniesienia zarzutów procesowych powoduje, iż Sąd Apelacyjny nie jest uprawniony do ich samodzielnego poszukiwania i przyjmuje za podstawę swego orzeczenia stan faktyczny ustalony przez Sąd Okręgowy jako ustalony w sposób niewadliwy.

Podniesiony zarzut naruszenia prawa materialnego tj. obrazy art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2017 poz. 664) w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy poprzez niewłaściwą wykładnię pojęcia prac w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 49 ust. 3 ustawy w następstwie uznania, co miało polegać na przypisaniu załącznikowi nr 1 do ustawy pomostowej, charakteru zamkniętego nie jest trafny. W istocie bowiem w orzecznictwie przyjmuje się, że wykaz prac określonych w art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych jest zamknięty i nie podlega uzupełnieniu, co oznacza, że cech pracy „o szczególnym charakterze” lub „w szczególnych warunkach” nie mogą posiadać inne prace, choćby sposób ich wykonywania i ich jakość mogłyby obniżyć się z wiekiem (por. np. wyrok SN z dnia 13 marca 2012 r., II UK 164/11, OSNP 2013 nr 5-6, poz.62 ; wyrok SN z dnia 4 lutego 2015 r. III UK 73/14 ; wyrok SN z dnia 14 maja 2014 r., II UK 460/13; Wyrok z dnia 24 stycznia 2014 r. III UK 33/13). Co więcej istotą wprowadzenia prawa do emerytur pomostowych było wyeliminowanie sytuacji, gdy formalnie zajmowane stanowisko nie odpowiadało rodzajowi wykonywanej pracy. Taka sytuacja mogła powodować, że pracownicy wykonujący ten sam zawód w różnych zakładach mogli wykonywać prace o różnej intensywności i w różnych warunkach środowiska. Stąd w wykazach stanowisk stanowiących załączniki do ustawy o emeryturach pomostowych zostały wskazane jedynie te rodzaje prac w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze, które spełniają kryteria definicji odpowiednich prac, zawarte w art. 3 ust. 1 i 3 ustawy (wyroki z dnia 16 marca 2010 r., K 17/09, OTK 2010 nr 3A, poz. 21; z dnia 25 listopada 2010 r., K 27/09, OTK 2010 nr 9A, poz. 109 i z dnia 3 marca 2011 r., K 23/09, OTK 2011 nr 2A, poz. 8).

Słusznie Sąd Okręgowy badał uprawnienia wnioskodawcy do emerytury pomostowej najpierw pod kątem przesłanek jej nabycia wymienionych w art. 4 ustawy, a po stwierdzeniu braku okresu pracy w szczególnych warunkach po dnia 31.12.2008r., badał również pod kątem art. 49 ustawy, trafnie dochodząc do wniosku, iż również tych przesłanek wnioskodawca nie spełnia, bo nie posiadał w dniu wejścia ustawy okresów pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, jak wymaga tego art. 49 pkt 3 ustawy. Należy podkreślić, że wykładnia art. 49 pkt 3 ustawy o emeryturach pomostowych była już przedmiotem zainteresowania Sądu Najwyższego. W wyroku z 13 marca 2012 r. (II UK 164/11) Sąd Najwyższy wskazał, że w świetle tego przepisu nie ma podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze nie może być kwalifikowany jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych). Określenie „okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3”, zawarte w art. 49 pkt 3 ustawy o emeryturach pomostowych, oznacza okres pracy wskazany w art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy bez wliczania do niego okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (por. wyroki SN z 4 września 2012 r. ,I UK 164/12, i w z 22 lipca 2013 r., III UK 106/12,). Ustalenie zatem, że po dniu 31 grudnia 2018r. nie pracował w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy pomostowej, ani nie wykonywał takiej pracy przed 31 grudnia 2008 r. (kwalifikowanej według art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych), powoduje, że odwołujący nie spełnił przesłanek nabycia prawa do emerytury pomostowej

W tym stanie rzecz Sąd Apelacyjny na zasadzie art. 385 k.p.c. apelację oddalił.

O kosztach procesu (zastępstwa) za drugą instancję orzeczono na podstawie art. 98 §1 i 3 k.p.c. w zw. art. 99 k.p.c. uwzględniając stawkę wynagrodzenia radcy prawnego wskazaną w § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 j.t.).